

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.2.2006
KOM(2006) 67 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-
PARLAMENTET**

OM STYRKELSE AF DET PRAKTISKE SAMARBEJDE

***NYE STRUKTURER, NYE FREMGANGSMÅDER – BEDRE BESLUTNINGSTAGNING
I DET FÆLLES EUROPÆISKE ASYLSYSTEM***

{SEC(2006) 189}

1. POLITISK BAGGRUND

1. Med vedtagelsen af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne¹ (direktivet om asylprocedurer) afsluttede man første fase i det fælles europæiske asylsystem. I Haag-programmet gentog Det Europæiske Råd den 4.-5. november 2004, at målet for det fælles europæiske asylsystem i anden fase er indførelsen af en fælles asylprocedure og samme status for alle, der tildeles asyl eller subsidiær beskyttelse. Det Europæiske Råd opfordrede desuden til at oprette passende strukturer, der inddrager medlemsstaternes nationale asylmyndigheder med henblik på at fremme det praktiske samarbejde, hvor parterne bistår hinanden for at nå tre overordnede mål: indførelsen af en ensartet procedure i hele EU, fælles indsamling, vurdering og anvendelse af oplysninger om oprindelseslande samt bedre samarbejde om håndteringen af særlige pres på asylsystemerne og modtagekapaciteterne, som bl.a. skyldes deres geografiske beliggenhed. I Haag-programmet hedder det, at disse strukturer på grundlag af en evaluering omdannes til et europæisk støttekontor for alle former for samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med det fælles europæiske asylsystem.
2. I denne meddelelse skitseres det, hvordan det praktiske samarbejde mellem medlemsstaterne kan medvirke til at nå de mål, man satte sig i Tammefors og i Haag-programmet. I et bilag til meddelelsen findes detaljerede arbejdsprogrammer for hver af de tre Haag-målsætninger. En fuldstændig politisk redegørelse findes i bilag A.

2. HVORFOR ER PRAKTISK SAMARBEJDE VIGTIGT?

3. En fælles tilgang til forvaltning af asyl er selve idéen bag det fælles europæiske asylsystem. EU's deltagelse på dette område tager udgangspunkt i behovet for solidaritet mellem medlemsstaterne, når vi skal tage en udfordring op, som de enkelte lande ikke kan klare effektivt på egen hånd i et EU uden indre grænser. Første trin i det fælles europæiske asylsystem er at skabe et fælles retsgrundlag og sammen at arbejde for harmonisering, ikke blot af lovgivning, men også af praksis.
4. Praktisk samarbejde vil give medlemsstaterne lejlighed til at stifte bekendtskab med andres systemer og praksis og at udvikle tættere arbejdsrelationer mellem asylmyndigheder på det operationelle plan. Det kan danne grundlag for mere omfattende samarbejde med udvikling af tillid og en fornemmelse af fælles interesse. Det overordnede mål med det praktiske samarbejde er at forbedre samordningen af medlemsstaternes beslutningstagning inden for rammerne af de regler, der er fastsat i EU's asyllovgivning. På denne baggrund vil et intensiveret samarbejde fungere som en "fælles værktøjskasse" for medlemsstaternes asylmyndigheder, der kan dække deres daglige praktiske behov. Brug af denne værktøjskasse skulle føre til en forbedring af kvaliteten af alle aspekter af asylforvaltningen i medlemsstaterne, især beslutningstagning som følge af Haag-målsætningerne. Det skulle bidrage til en

---

¹ EUT L 326 af 13.12.2005, s. 13.

bedre vurdering af første fase i det fælles europæiske asylsystem og skabe et solidt grundlag for at lancere instrumenterne i anden fase.

5. Forbedring af kvaliteten er i både medlemsstaternes og asylansøgenes interesse. Beslutningstagning af højere kvalitet ville bidrage til at skabe lige muligheder på asylområdet i EU og skabe et samlet asylområde, der tilbyder beskyttelse til dem, der har behov for det, og tilbyder dem, der ikke har behov for beskyttelse, en rimelig og effektiv behandling. Ved at benytte de samme redskaber og sikkerhedsforanstaltninger vil medlemsstaterne desuden opbygge tillid til hinandens systemer og opnå mere ensartet praksis.

3. OPFYLDELSE AF MÅLET OM PRAKTISK SAMARBEJDE

6. Eftersom målsætningerne i Haag-programmet spænder så vidt, er det klart, at de aktiviteter, der skal iværksættes for at opfylde dem, kræver omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne. Kommissionen vil foreslå, at man opretter et netværk med et klart mandat til samarbejde på hvert af de prioriterede områder, der er udpeget i Haag-programmet. Dette netværk for asylsamarbejde, som skal forvaltes af Kommissionen, vil blive et forum, hvor myndighederne systematisk kan udveksle oplysninger, fremme bedste praksis, oprette en ekspertisebank med henblik på at skabe større samordning af asylopolitikkerne, bidrage til en harmoniseret gennemførelse af første fase af det fælles europæiske asylsystem og skabe grundlag for udvikling af et fuldt udbygget fælles europæisk asylsystem.
7. Ud over det specifikke mandat til netværket for asylsamarbejde kan nogle af de aktiviteter, der er nødvendige for at opfylde Haag-målsætningerne, udføres af Kommissionen ved hjælp af teknisk ekspertise og rådgivning fra ad hoc-ekspertgrupper, når der er behov for specifik og specialiseret ekspertise i forbindelse med Kommissionens forberedelse af lovgivningsændringer, eller når den skal fungere som tilsyns- og vurderingsmyndighed. **Eurasil**-netværket² vil f.eks. fortsat mødes som ekspertgruppe for at rådgive Kommissionen om aktiviteter i forbindelse med oprindelseslandene.
8. Andre former for samarbejde mellem medlemsstaterne om specifikke spørgsmål vil fortsat blive støttet gennem de finansielle programmer, da de bidrager til at opfylde målsætningerne i Haag-programmet. Arbejdet i General Directors of Immigration Services Conference (GDISC), hvis aktiviteter støttes af EU-midler, er et godt eksempel på denne type samarbejde. Kommissionen vil fortsat støtte GDISC's aktiviteter og overveje, hvordan man kan inddrage GDISC i gennemførelsen af de aktiviteter, der er skitseret i meddelelsen.
9. For hver af målsætningerne i Haag-programmet skal der tages en række skridt, som er beskrevet udførligt i bilag B, C og D til denne meddelelse og skitseret nedenfor.

---

² **EURASIL**, et EU-netværk for folk, der arbejder med asylspørgsmål, blev oprettet i juli 2002, efter at De Faste Repræsentanters Komité (Coreper II) den 6. marts havde besluttet at indstille aktiviteterne i CIREA-gruppen (Centre for Information, Discussion and Exchange on Asylum).

3.1. Ensartet procedure

10. I meddelelsen om en enkeltprocedure³ beskrev man, hvorfor EU skal tage skridt for at indføre en enkeltprocedure. Anerkendelsesdirektivet⁴ forpligter medlemsstaterne til at vurdere kendsgerninger og omstændigheder i forbindelse med en ansøgning om beskyttelse på nøjagtigt samme måde, uanset om der er tale om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelse. I meddelelsen understregede man desuden den mulige mangel på beskyttelse i forbindelse med ansøgninger om international beskyttelse, der ikke er omfattet af garantierne i direktivet om asylprocedurer. Meddelelsen skitserede de vigtigste fordele med hensyn til hurtighed, effektivitet og forbedring af beslutningstagningen som følge af indførelsen af en enkeltprocedure i EU.
11. I meddelelsen om en enkeltprocedure foreslog man en række initiativer for at skabe større samordning mellem medlemsstaterne ved at sikre, at alle ansøgninger om beskyttelse i EU er dækket af de samme proceduremæssige garantier. I meddelelsen forestillede man sig to fremgangsmåder for at nå frem til en enkeltprocedure til vurdering af alle ansøgninger om beskyttelse, der er omfattet af EU-retten. Denne fremgangsmåde skal nu indarbejdes i det praktiske samarbejde, man forestiller sig i Haag-programmet. En forberedende fase med høringer, debat og forberedelse af, hvad medlemsstaterne skal bruge for at ensrette de procedurer, der fører til de to typer status, der er omhandlet i anerkendelsesdirektivet, skal efterfølges af en lovgivningsfase, hvor der fremsættes forslag om ændring af lovgivningen, når det er nødvendigt. De aktiviteter, der skal iværksættes for at starte den forberedende fase, svarende til "Etstedshandlingsplanen" i meddelelsen om en enkeltprocedure, er der redegjort nærmere for i bilag B. Det drejer sig kort sagt om følgende:

Aktiviteter i forbindelse med indførelse af en fælles procedure skal tage sigte på:

- **At fastslå, hvor der skal foretages ændringer i medlemsstaternes administrative praksis for at gennemføre instrumenterne i første fase.**
- **At vurdere, hvordan asylsystemernes kvalitet og effektivitet kan forbedres ved at medtage alle mulige årsager til beskyttelse i én beslutning.**
- **At udpege bedste praksis med hensyn til ressourceforvaltning i forbindelse med en fælles procedure, blandt andet gennem omkostningssammenligninger og parvist samarbejde (twinning).**

Resultaterne af disse aktiviteter skal bruges som udgangspunkt for forberedelsen af lovgivningsmæssige initiativer, især for som et minimum at sikre, at de garantier, man er nået til enighed om i forbindelse med ansøgninger om flygtningestatus i asylproceduredirektivet, udvides til også at omfatte ansøgninger om subsidiær beskyttelse.

³ Kommissionens meddelelse "En mere effektiv fælles asylordning i Europa: En enkeltprocedure som næste skridt" (KOM(2004) 503 endelig).

⁴ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304 af 30.9.2004, s. 12).

3.2. Oplysninger om oprindelseslande

12. Indsamling, vurdering og anvendelse af oplysninger om oprindelseslande er alle af central betydning for EU-landenes asylprocesser og beslutningstagning. Oplysninger om oprindelseslandene giver medlemsstaternes asylmyndigheder mulighed for at efterprøve ansøgenes udtalelser om deres behov for beskyttelse og for at afgøre, om ansøgeren skal have international beskyttelse. Bedre samordning af indsamling og analyse af oplysninger om oprindelseslande blandt medlemsstaternes asylmyndigheder vil bidrage til at skabe lige muligheder på asylområdet.
13. Samarbejde om oplysninger om oprindelseslande vil blive et centralt element i mandatet til netværket for asylsamarbejde. Det første mål for et sådant samarbejde bør være at oprette et let tilgængeligt fælles adgangspunkt for eksisterende oplysninger. Det kan realiseres gennem etablering af en fælles portal, hvor alle medlemsstaternes myndigheder kunne få direkte adgang til alle officielle databaser med oplysninger om oprindelseslande, medlemsstaternes lovgivning, relevant EU-lovgivning og national lovgivning og retspraksis samt andre officielle informationskilder. En fælles portal ville være en nyttig supplerende ressource, især for medlemsstater med mindre udviklede ressourcer til indhentelse af oplysninger om oprindelseslande.
14. Et andet mål ville være, at Kommissionen foreslog retningslinjer for fremstilling af oplysninger om oprindelseslande med fuld udnyttelse af rådgivningen fra ekspertgruppen Eurasil. Anvendelse af disse retningslinjer på medlemsstaternes egne oplysninger om oprindelseslande ville være første skridt i retning af den langfristede målsætning om en ensartet anvendelse af oplysninger om oprindelseslande i overensstemmelse med målsætningerne i Haag-programmet. På længere sigt kunne man forestille sig at udvikle en fuldt udbygget EU-database med oplysninger om oprindelseslande baseret på fælles EU-principper. Aktiviteter med henblik på at nå frem til en fælles tilgang til oplysninger om oprindelseslande er beskrevet nærmere i bilag C. Det drejer sig kort sagt om følgende:

Der skal være tre hovedmålsætninger for samarbejdet om oplysninger om oprindelseslande på kort til mellemlang sigt:

- **Fastsættelse af fælles retningslinjer for fremstilling af oplysninger om oprindelseslande**
- **Oprettelse af en "fælles portal" til medlemsstaternes databaser med oplysninger om oprindelseslande og andre relevante oplysninger**
- **En pragmatisk løsning på de oversættelsesproblemer, medlemsstaterne står over for ved behandling af oplysninger om oprindelseslande fra forskellige kilder**

Resultatet af disse aktiviteter skal på længere sigt føre til udvikling af en EU-database med oplysninger om oprindelseslande.

15. Sideløbende med samarbejde om oplysninger om oprindelseslande (selv om der er tale om et andet indhold) vil Kommissionen påbegynde det arbejde, der er nødvendigt for at udarbejde de lister over sikre oprindelseslande, der er nævnt i asylproceduredirektivet. Ved udarbejdelsen af denne liste vil Kommissionen bruge

oplysninger fra sine egne delegationer i tredjelande og rapporter udarbejdet af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer. Øget samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område er af afgørende betydning og vil bidrage til at gøre oplysningerne nøjagtige, ensartede og pålidelige.

3.3. Særligt pressede situationer

16. Det er både et teknisk vanskeligt og politisk følsomt spørgsmål, hvordan man kan samle ressourcerne og sikre, at asylbyrden ikke kommer til at belaste nogle få medlemsstater uforholdsmæssigt meget. Mens direktivet om midlertidig beskyttelse⁵ skaber solidaritet mellem medlemsstaterne i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer, indeholder det ikke specifikke bestemmelser, der på passende måde kan afhjælpe det pres på asylmyndigheder og modtagelseskapacitet, som medlemsstaterne oftere udsættes for. Dette pres opstår, når flere hundrede personer af forskellig nationalitet ankommer til bestemte steder ved den ydre grænse og søger om indrejse i EU af den ene eller anden årsag, i nogle tilfælde for at få beskyttelse. Der er opstået andre former for mere systematisk pres, når enkelte medlemsstater har oplevet hurtige stigninger i antallet af asylansøgninger, hvilket stiller store krav til ressourcerne og truer med at skabe ophobning af sager og problemer med at stille passende modtagelsesfaciliteter til rådighed.
17. Enkeltpersoners behov for international beskyttelse er kun et af de mange gensidigt forstærkende fænomener, der skaber særligt pressede situationer. EU må finde metoder til at tage denne udfordring op gennem bedre forvaltning af migrationsstrømme, forbedret intern koordinering af behandlingen af ulovlig indvandring og bistand til tredjelande som led i partnerskaber, hvor man med eksisterende EU-midler eventuelt søger at forbedre landenes kapacitet til at forvalte migration og tilbyde flygtninge beskyttelse. Disse aspekter af EU's migrationspolitik behandles ikke i denne meddelelse. Denne meddelelse og de aktioner, der er beskrevet i bilag D, tager sigte på at hjælpe medlemsstaterne med at overholde deres forpligtelser som led i første fase af det fælles europæiske asylsystem, når de står over for de udfordringer, der opstår i særligt pressede situationer.
18. Anvendelsen af lovgivningen fra første fase og påbegyndelsen af fasen med det praktiske samarbejde, som vil medføre en øget effektivitet, skulle hjælpe medlemsstaterne med bedre at kunne tackle særligt pressede situationer. Der findes allerede redskaber til at dække klare behov i EU's finansielle programmer og i den brede vifte af ekspertise og erfaringer, der allerede findes i medlemsstaterne. Udfordringen for EU er at omdanne disse redskaber til hurtige og pålidelige mekanismer, der kan hjælpe medlemsstaterne med at klare særligt pressede situationer, uden at det går ud over anvendelsen af det fælles europæiske asylsystem. I denne forbindelse bliver medlemsstaterne nødt til at samarbejde om at dele ressourcer og finde løsninger. Et af mandaterne til netværket for asylsamarbejde kunne være deling af ekspertise for sammen at tage de mange udfordringer op, som

---

⁵ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001 s. 12).

medlemsstaterne står over for i særlige pressede situationer, uden at stille spørgsmålstejn ved medlemsstaternes individuelle forpligtelser til at yde beskyttelse.

19. Ud over den anbefaling af praktiske foranstaltninger, der findes i bilag D, vil Kommissionen foreslå ændringer af Den Europæiske Flygtningefond⁶ for at give medlemsstaterne mulighed for hurtig adgang til midlerne og for med et minimum af bureaukratiske processer at afhjælpe følgerne af pludselig tilstrømning af store antal personer, som kan have behov for international beskyttelse. Kommissionen vil desuden strømline proceduren for at give hurtig adgang til støtte til nødhjælpsaktioner som led i ARGO-programmet⁷. Den første evaluering af Dublin-forordningen⁸, der vil finde sted i 2006, vil også være en kærkommen lejlighed til at overveje, hvordan forordningen kan justeres i visse situationer for at sikre, at medlemsstaterne ikke stilles urimeligt meget dårligere på grund af deres geografiske beliggenhed. De foranstaltninger, Kommissionen anbefaler, er beskrevet i bilag D. Der er kort sagt tale om følgende:

Foranstaltninger for at afhjælpe særligt pressede situationer:

- **Ændring af Den Europæiske Flygtningefond for at give medlemsstaterne mulighed for hurtig adgang til midlerne med et minimum af bureaukratiske processer i nødsituationer**
- **Strømlining af proceduren for at give hurtig adgang til støtte til nødhjælpsaktioner som led i ARGO-programmet**
- **Nedsættelse af ekspertgrupper, der kan behandle spørgsmål om modtagelse og behandling i forbindelse med pludselig tilstrømning af store mængder personer ved EU's ydre grænser**

På længere sigt vil man overveje en omfattende vurdering af tidligere særligt pressede situationer og oprettelse af et netværk af medlemsstaternes informationsmedarbejdere i udvalgte tredjelande.

3.4. Uddannelse

20. Uddannelse af asylmyndighedernes personale er fortsat afgørende for gennemførelsen af et fælles europæisk asylsystem. Enighed om grundprincipperne for god praksis for administrative handlinger som afhøring og beslutningstagning ville udgøre et solidt grundlag for udvikling af et europæisk pensum, der ville skabe endnu bedre samordning af praksis og administrative fremgangsmåder. I bilagene behandles uddannelsesspørgsmål som en del af hver gruppe af aktiviteter, der skal føre til opfyldelse af Haag-målsætningerne.

⁶ Rådets beslutning af 2. december 2004 om Den Europæiske Flygtningefond for perioden 2005-2010 (EUT L 381 af 28.12.2004, s. 52).

⁷ Rådets beslutning (2004/867/EF) af 13. december 2004 om ændring af beslutning 2002/483/EF om vedtagelse af et handlingsprogram for administrativt samarbejde på områderne ydre grænser, visum, asyl og indvandring (ARGO-programmet) (EUT L 371 18.12.2004, s. 48).

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 4343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1).

4. ET EUROPÆISK STØTTEKONTOR FOR ALLE FORMER FOR SAMARBEJDE MELLEM MEDLEMSSTATERNE I FORBINDELSE MED DET FÆLLES EUROPÆISKE ASYLSYSTEM

21. I henhold til Haag-programmet skal de strukturer, der indgår i det praktiske samarbejde, på grundlag af en evaluering omdannes til et europæisk støttekontor for alle former for samarbejde mellem medlemsstaterne i forbindelse med det fælles europæiske asylsystem. I takt med at det praktiske samarbejde udvides, vil koordineringen af de mange relevante aktiviteter kræve en større indsats og større deltagelse, for at medlemsstaternes asylmyndigheder kan få den fornødne støtte. Disse krav vil måske overstige kapaciteten i det kommende netværk for asylsamarbejde. Der vil også blive vedligeholdelsesaktiviteter i forbindelse med opdatering af information, kilder og dokumentreferencer og revision af de relevante retningslinjer. Det vil være særligt relevant for den "fælles portal" for oplysninger om oprindelseslande og senere for dens udvikling til en EU-database med oplysninger om oprindelseslande. I begyndelsen kan denne funktion indgå i netværkets mandat, men samarbejdsaktiviteterne vil snart nå så stort et omfang, at der bliver behov for en mere struktureret uddelegering af tekniske funktioner.
22. Kommissionen vil aflægge rapport om, hvor langt man er nået, når første fase af aktiviteterne er afsluttet (primo 2008). Kommissionens statusrapport skal indeholde en vurdering af finansieringsmulighederne og af, hvorvidt netværket for asylsamarbejde skal udvikles yderligere for bedre at bevare den bank af ekspertise og viden, der er oprettet, og sikre, at medlemsstaterne fortsat kan få pålidelig, ensartet og ubrudt service. På grundlag af en sådan evaluering vil der blive foretaget en feasibilityundersøgelse af, om der skal oprettes et europæisk støttekontor for alle former for samarbejde mellem medlemsstaterne, når der er indført en fælles asylprocedure, som man forestiller sig i Haag-programmet.
23. På dette trin kunne man forestille sig, at det europæiske støttekontor skulle have en teknisk støttefunktion i forbindelse med driften af den fælles portal for oplysninger om oprindelseslande og en EU-database med oplysninger om oprindelseslande. Det kunne også omfatte en uddannelsesfacilitet vedrørende alle aspekter af anvendelsen af det fælles europæiske asylsystem. Kontoret skal også koordinere løsninger i særligt pressede situationer. Ved fastsættelsen af kontorets kommende funktioner skal der desuden tages hensyn til undersøgelserne om fælles sagsbehandling i EU, som Kommissionen opfordres til at afslutte i Haag-programmet. Forholdet mellem det kommende europæiske støttekontor og en eventuel fælles EU-sagsbehandlingsfunktion vil naturligvis være afgørende for fuldendelsen af det fælles europæiske asylsystem. Udviklingen af det europæiske støttekontor kunne også være nyttigt for det arbejde, der udføres på migrations- og integrationsområdet. Kommissionen vil lægge den politiske kurs for støttekontoret under hensyntagen til målet om et fælles europæisk asylsystem.

5. ØREMÆRKNING AF EU-MIDLER

24. I den første bølge af praktisk samarbejde vil medlemsstaterne blive tilskyndet til at fremlægge projekter sammen med andre medlemsstater med samme udgangspunkt eller som individuelt initiativ til fordel for alle 25 lande, for at bidrage til opfyldelse af Haag-målsætningerne. Der er behov for at yde støtte til og sikre bæredygtigheden af det aktivitetsprogram, der præsenteres i denne meddelelse. Det står dog klart, at de

eksisterende finansieringsmuligheder gennem ARGO-programmet og EFF's fællesskabsforanstaltninger ikke tilbyder den fleksibilitet eller den supplerende finansiering, der er nødvendig for at opfylde det ambitiøse mandat, der blev givet i Haag-programmet. Kommissionen vil derfor fremsætte forslag om ændring af EFF og ARGO-programmet for at sikre støtte til opfyldelse af Haag-prioriteterne. Hovedelementer i de ændringsforslag, der vil blive fremsat i 2006, er følgende:

- **EFF skal ændres, så der afsættes flere midler til praktisk samarbejde gennem fællesskabsforanstaltninger.**

25. Ved at sikre at de relevante arbejdsprogrammer tager hensyn til det påtænkte samarbejde, og at der står tilstrækkeligt med EU-midler til rådighed, vil arbejdet hen imod gennemførelsen af Haag-programmet blive finansielt understøttet.
26. Der skal tages hensyn til målsætningerne i Haag-programmet og behovet for at sikre en bæredygtig forvaltning af et fuldt udviklet fælles europæisk asylsystem i drøftelserne af det foreslåede rammeprogram. "*Solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme*"⁹, som skal beskæftige sig med de forskellige byrder, medlemsstaterne pålægges ved gennemførelsen af fællesskabslovgivning på asyl- og migrationsområdet i de næste otte år.

6. KONKLUSION

27. I Haag-programmet er fristen for oprettelse af en fælles asylprocedure sat til 2010. En ordentlig gennemførelse af de lovgivningsmæssige instrumenter i første fase er en nødvendig forløber herfor. Det praktiske samarbejde, der er indledt med henblik herpå, fører også til horisontal harmonisering, så der udvikles en fælles fremgangsmåde, som styrkes gennem administrativ samordning og ved at dele ekspertise, ressourcer og viden. Gennem praktisk samarbejde vil fælles asylforvaltning med den kvalitetsforbedring, den medfører, blive en praktisk daglig realitet frem for blot et lovgivningsmæssigt mål, man søger at nå.

---

⁹ Kommissionens meddelelse om et rammeprogram om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme for perioden 2007-2013 (KOM(2005) 123 endelig).